

Kongl. Maj:ts Tal

på Riks-Salen vid Riksdagens afslutande,

den 14 Maj 1870.

Gode Herrar och Svenske Män!

Det Riksmöte, som vi nu afsluta, kommer att i häfden intaga sin plats bland dem, som icke verkat stora och genomgripande förändringar i statsskicket eller i den borgerliga lagstiftningen. I de ämnen, angående hvilka önskningar om förändring väl gifvit sig tillkänna, men utan att Riksdagen kunnat inom sig komma till öfverensstämmelse och klarhet, ställas på Styrelsen fordringar om ett kraftigt ingripande. Jag skall alltid samvetsgrannt vinnlägga Mig om allt, som kan bidra till våra samhällsinrättnings fullkomnande.

Genom vidtagna grundlagsändringar i fråga om de rättigheter, som tillkomma fremmande trosbekännare, hafva vi gifvit ett ojäfaktigt bevis på den fördragsamhet emot olika tänkande, som Svenska folket redan länge hyst.

Statsregleringen är af Eder uppgjord utan tillökning i någon af skattebördorna. Detta har icke kunnat ske utan inskränkningar i de af Mig begärda anslag, jemte samlade besparingars anvisande. Huruvida Statens inkomster komma att i verkligheten uppgå till de af Eder beräknade belopp, kan endast framtiden utvisa. I detta ögonblick kunna vi med goda förhoppningar skåda mot kommande dagar. Företagsamheten i borgerliga yrken har börjat återvinna sin spänstighet, och för landtmannen står det innevarande året lika rikt på glädjande löften, som det sistförflutna var välsignadt af alla goda gåfvors Gifvare.

Bih. till Riksd. Prot. 1870. 1:a Saml. 1:a Afdeln.

Med förtröstan, att det skall oss förunnas att vid nästa möte under gynnsamma förhållanden och med enig samverkan främja det älskade fosterlandets trygghet och utveckling, hemförlofvar Jag Eder nu, och förblifver Eder, Gode Herrar och Svenske Män, alle samtligen samt hvar och en isynnerhet med all Kunglig Nåd och ynnest städse välbevågen.

